

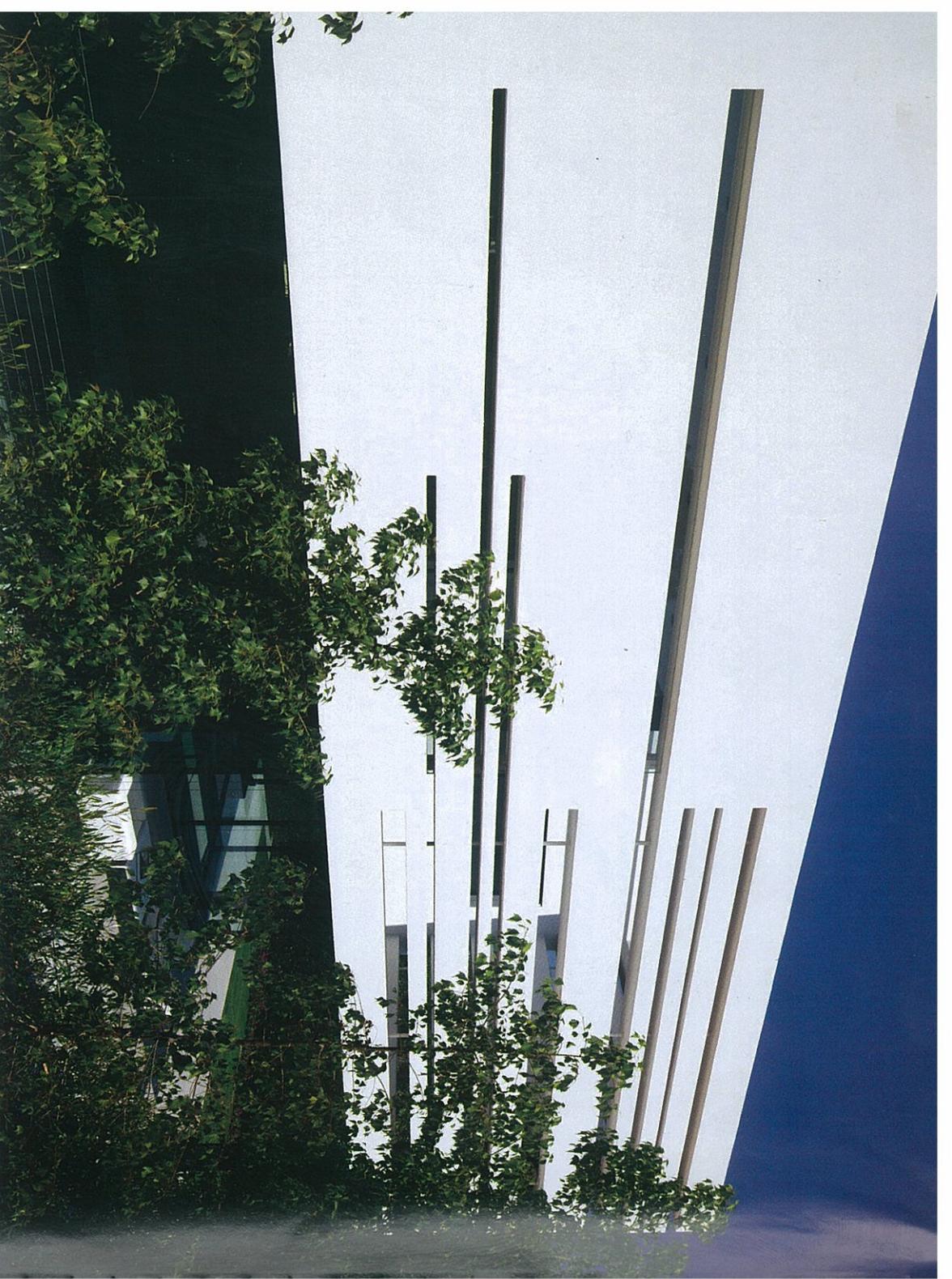
בית פרטי באזור ר"ג
אדריכלות: פיזו קדם
צילום: עמית גרון

בית? קופסה? או ביוקוט?

ליטוש צורני, דיוק בפרטים, מפגשי חומרים, שפה מזרית המנוסחת בקפידה. הבית הזה מהווה מעין אובייקט פיסולי דינמי שמשתנה במרחב

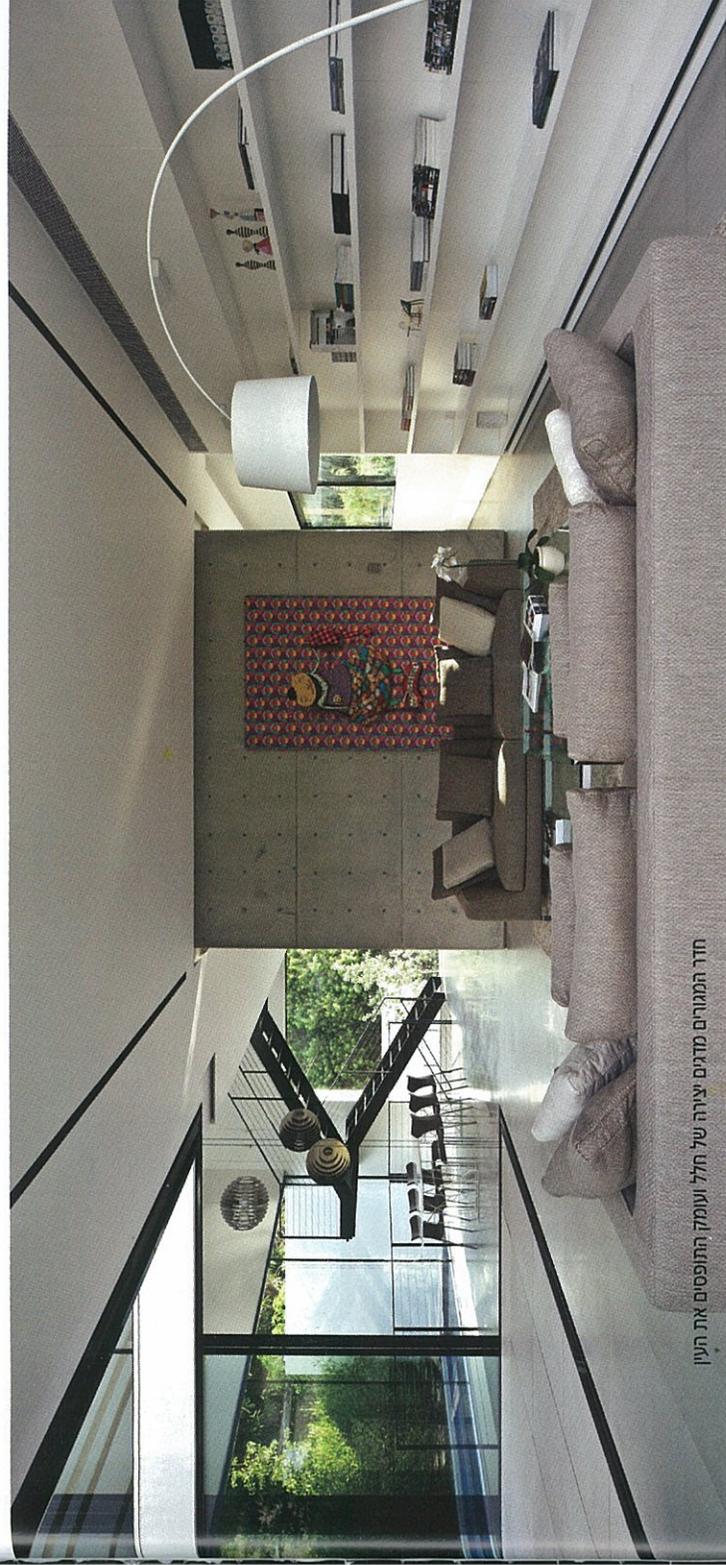
במבט מן החוץ, בית זה אינו מסגיר את עובדת היוותו בית. נכון, זהו בית פרטי המיועד למשפחה וממוקם בסביבה אורבנית. אך מצד שני, הוא אולי קופסה לבנה הצופנת בתוכה הפתעה. הוא אולי אובייקט לבן טהור או אולי פסל במרחב? הבית הזה נדמה כקופסה החפה מקישויות או מאלמנטים דקורטיביים. רק קיר אחד בחזית – שהוסת ימיה – מסגיר שיש כניסה לאותה קופסה, כניסה המזמינה פנימה לתוך עולם של ערכי עיצוב שונים מהכאוס הכללי האורבני מסביב. בשאר הפאות האטומות של המבנה נפערו חריצים אופקיים ארוכים אשר חיברו את אותה "קופסה" לסביבה ויצרו בתוך המבנה הכאילו קפוא חיים שלמים. הפתחים מאפשרים מבטים החוצה למרחב או פנימה אל החללים ומאפשרים חדירות אור טבעי פנימי או זליגת אור מלאכותי בשעות החשיכה החוצה. למעשה, הבית מהווה מעין אובייקט פיסולי דינמי ומשתנה במרחב. ◀

בבית החדש: חזיתות הפיתוי. יוצר סגנון משיל עצמו

חדר המגורים מדגים יצירה של חלל ועומק התופסים את העין

חווית החלל והעומק. "היסלי האור והצל יוצרים בחלל שכת שירה הרמונית שכאילו מתנגנת בין כותלי המבנה ונופחת חיים בנשמת הקירות הדוממים", מתאר המתכנן את המבנה. "תבנית הפסים והמקצב האילו-אקראי שבבחר כאילו מסמל את מקצב תנועתו של האור".

כל קומת הקרקע משמשת כאגף ציבורי המכיל מטבח ארוך בעל שני איי עבודה המשקיף אל הבריכה ממול, סלון רחב הפתוח לחצר אחורית המתעצבת במינימליזם מוקפד וישראלן אוכל. בין הסלון למטבח נבנה קיר בטון חשוף שמאפשר חציצה חלקית וגם קיר לתליית אמנות לכיוון הסלון. כל האגף הציבורי פתוח לחצר המרכזית, כאשר הוויסריות בפניה נפתחות לצדדים ולמעשה מחברות את הפנים לחוץ. כך מתבטל הגבול בין חלל הבית לשטח החצר. ▶

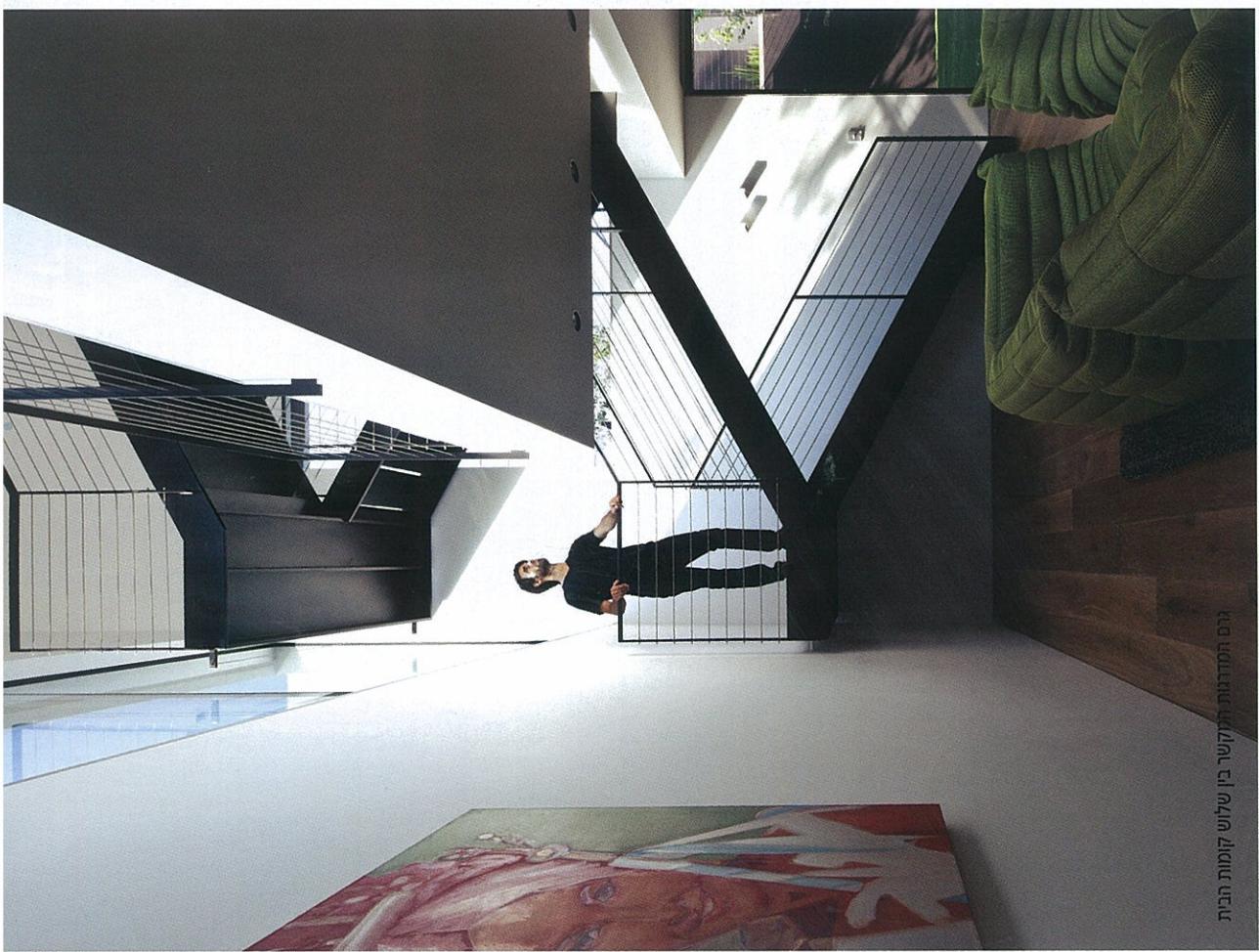
המעטפת המורצת והמחוררת מהווה מעין אובייקט, מינימליסטי ומלוטש, שמבליט את השפה הנזירה והמצומצמת שבה בחר להשתמש המתכנן. החזית לרחוב בולטת באיפוק שלה וברצון לייצר מופע מדויק ומאופק לכיוון השכונה. החזיתות האחוריות בנויות מקירות לבנים גדולים כאשר החריצים האקראיים שנפערו בקירות באמצעות תנועת השמש ואור קרניה החודר פנימה מייצרות דרמה, תנועה ודינמיות בחלל, אותו חלל שיצר תחושה מדיסטיבית.

הליטוש הצורני, הדיוק בפרטים ובמפגשי החומרים, השפה הנזירה המנוסחת בקפידה ובוהירות מקנה לרגע תחושה שאנו מביטים במצע ציורי שטוח וכמעט דו מימדי. המישורים השונים וההמשכיים של גוני הלבן ושילוב המופעים הגיאומטריים של האור כגד המשטחים האופקיים והאנכיים מקנים לתמונה המאופקת את

עצים משתקפים בחלון מרחב העבודה

חדרי השינה מוקמו בקומה השנייה, כאשר החלל המשותף המתחבר אותם צופה לבריכה ועד לפינת המשפחה במרתף. כל זאת באמצעות חלל פתוח שחוצה את שלוש הקומות של המבנה. במרתף, הנראה ומרגיש כמו "אי" הצף בין שתי תצורות חפורות, מוקמו חדרי המשתחזקים, חדר העבודה וחדר הקולנוע. המוטובים המרכזיים המלווים את התכנון האדריכלי הם צורניות נקייה, צמצום חומרי וצבעוניות מאופקת. שיטוט בבית חושף מעוט בחומרים וחזרה על אותם חומרים כמו אבן גיר אפורת, קיר בטון חשוף, קוריאן שהאדריכל תכנן באמצעותו כוורים ומחיצות בכל חדרי הרחצה, ונגרות צבעה צבע לבן בוהק בעזרת אותם אלמנטים ניסח האדריכל את החללים כחללים מדיטיביים המשתלבים באדריכלות המבנה, עד ליצירת מסה אחת שלמה ואחידה. התנועה בבית מלווה במוטובים שונים אל החוץ, חלקם תשופים וגלויים, וחלקם ממוסגרים ומבוקרים אל פיסת נוף שתוכננה במיוחד עבורו. תפיסת העולם המלווה את עיצוב הבית היא השקט והאיפוק הצורני – הבית כמקום של רוגע בו הפרטים המינימליסטיים והשפה הנקייה והממושמתת מפרדים מהחיים שבחוץ. ▼

גיום המדרגות תלמיגר בין שלוש קומות הבית

התנועה בבית מלווה במוטובים שונים אל החוץ

מוזיאון דדמטי' אל קול הבריכה בשעות הערב

הפיסת העולם המלווה את עיצוב הבית היא השקט והאיפוק הצורני

האדריכלות ועיצוב הפנים משלבים התייחסות אקלימית לאור ואווירה, ביטוי לאופי השימוש בבית, ולקו עיצובי אחיד לפנים ולחנן. אלמנטי ההצללה וחריצי האור יוצרים מופעים צורניים המשתנים במהלך היום ו"משחקים" על תקרות, קירות ורצפת הבית. שילוב המופעים הגיאומטריים של האור כנגד המשטחים האופקיים והאנכיים בעלי החומריות השונה יוצר אווירה ייחודית להללי הפנים ולחזיתות הבית ומשדר אחידות ושקט בעל עוצמה.

במשך היום, חדירות אור טבעי ותנועתו יוצרים מופעי אור מרתקים, ובשעות החשיכה – תאורה מלאכותית, ובמיוחד האור הבוקע מהבריכה, יוצרים בחללי המבנה אווירה שונה וכמעט מסתורית. תכנון החצר מאופיין אף הוא בשמירה על אותו איפוק צורני, כאשר הבחירה בעצים ודרך העמדתם מתכתבים במידה רבה עם הארכיטקטורה של המבנה. ■

